



Ilustrație și text: Gheorghe Strugaru, Suceava

CONCURS "SFATURI ÎNTELEPTE"

Creați un eseu în care să povestiți sfaturi înțelepte pentru viață pe care le-ați primit de la bunicii voștri.

Primii 100 de copii care vor trimite acest eseu vor primi o carte surpriză!

O armă falsă



Oamenii se folosesc deseori de minciună ca de o armă pe care o cred în favoarea lor. Însă minciuna este o armă care mai devreme sau mai târziu se va întoarce împotriva celui ce o folosește. Ea își are originea în lucrarea diavolului căci el este „mincinos și tatăl minciunii” după cum mărturisește Sfânta Scriptură (Ioan 8,44). Diavolul s-a folosit de la început de minciună pentru a-i înșela pe oameni și a-i face să piardă raiul. Tot el îi îndeamnă astăzi să folosească minciuna în diverse situații și astfel reușește să aducă neîncredere între ei, dezbinare și suferință.

Spun unii oameni că „adevărul doare” și de aceea apelează la minciună pentru a evita suferințele.. dar dacă adevărul ajunge să ne doară, înseamnă că undeva există o problemă care se cere rezolvată și nicidecum ascunsă. În general durerea este semnul unei boli și nu este în avantajul nimănui să o ascundă. Cel care nu-și cunoaște boala și nu se străduiește să se vindece va sfârși inevitabil în moarte, în cazul de față la moarte sufletească. Ce protecție poate fi oferită prin minciună când s-a dovedit prin experiența de veacuri că „*minciuna are picioare scurte*” și adevărul tot iese la iveală mai devreme sau mai târziu?

Cel ce spune minciuni dovedește de fapt mândrie, lașitate, teamă de cei din jur și de sine însuși, necredință și neîncredere în Dumnezeu, Cel ce ne poate scoate până la urmă cu bine din orice situație.

Pentru că minciuna înseamnă înșelare, urmările ei nu întârzie să apară. În primul rând, mincinosul își face singur un renume rău. Fiind descoperit de ceilalți, pierde încrederea lor, ajunge să fie ocolit și tratat ca nereserios. Apoi el pierde prietenii cele adevărate, căci cine și-ar dori să fie prieten cu un om în care nu poți avea încredere, cu un om care nu este sincer?

Cel mai grav este faptul că minciuna se opune adevărului, iar adevărul este Însuși Dumnezeu: „Eu sunt calea, Adevărul și viața” (Ioan 14,6). De aceea cel ce spune minciuni nu poate avea părtășie cu Dumnezeu, iar aceasta înseamnă ratarea atingerii scopului suprem al acestei vieți și duce la pierderea vieții și a fericirii veșnice.

Prin urmare, minciuna nu este un lucru atât de neînsemnat și nevinovat cum tinde să pară de multe ori, ci este un păcat grav. De aceea, cel ce a căpătat obiceiul de a spune minciuni trebuie să se lupte pentru a scăpa de el și aceasta se poate face prin spovedanie și îndreptarea vieții spre Adevăr, adică spre Dumnezeu, prin rugăciune și fapte plăcute Lui.

Prof. Irina Buta, Suceava